

[Annelise Gotfredsen]

mæssige problemer, der sigtes til, og disse kan jo, som vi har oplevet – og nogle af os endda særdeles meget – være vanskelige nok. Dette skal naturligvis ske så hurtigt som muligt, og det er indenrigsministeren, som jo har fået tillagt denne opgave, ansvarlig for. Her må jeg ligesom ministeren spørge: hvem skulle allerede på andendagen sikre denne opgørelse, som man ønsker?

Forslaget giver ikke nogen praktisk forbedring af forholdene, som de er i dag, og det konservative folkeparti kan derfor ikke støtte det.

Povl Brøndsted (V):

Jeg finder, at justitsministerens redegørelse særdeles klart viste de problemer, der ville opstå ved at ændre bestemmelserne om immunitet og ikrafttræden, og derfor kan vi fra venstres side helt bakke ministerens redegørelse om spørgsmålet op.

Det er da rigtigt, at der kan opstå nogle situationer, hvor det kan synes rimeligt med en anden vurdering, men vi synes, at den gældende ordning har vist sig at være tilstrækkelig, og at det derfor ville være forkert ad lovgivningens vej at gribe ind med ændringer her og nu. En vurdering af situationen kan jo ske i udvalget, men jeg tror ikke, at vi fra venstres side finder nogen lovgivningsændring ønskelig.

Leif Hermann (SF):

Det problem, der er til debat, må nok siges at være et overordentlig principielt problem. Det drejer sig om, hvorvidt statsmagten eller centraladministrationen i kraft af indenrigsministerens udstedelse af valgbreve skal kunne så at sige bestemme tidspunktet for indtræden af folketingsmedlemmernes parlamentariske immunitet.

For socialistisk folkeparti er det naturligvis helt afgørende, at de gældende lovregler fortolkes bedst muligt for folketinget, og derfor ser vi også med stor sympati på dette forslag fra venstresocialisterne.

Der er en ganske god overensstemmelse mellem grundlovens og valglovens regler, idet grundlovens § 32 og valglovens § 75 er i fuld overensstemmelse med hinanden. Det må derfor forekomme ejendommeligt, at en teknisk procedure kan forskyde en grundlovssikret rettighed. Såfremt det overhovedet

er muligt – og det mener vi det må være – skal denne grundlovssikrede rettighed indtræde så tidligt som overhovedet muligt efter valget. Problemet er selvfølgelig så, hvor tidligt det kan være. Dette fremgår i nogen grad af et notat, som justitsministeriet har lavet i forbindelse med et svar, som statsministeren har givet i udvalget til valgs prøvelse. Selvfølgelig kan der være vanskeligheder, fordi vi har forskellige opstillingsformer, og fordi de personlige stemmer i større eller mindre grad kan influere på resultatet, når man skal finde ud af, hvem der er valgt.

Ikke desto mindre sker der efter vor opfattelse ingenting ved, at der kan indtræde ændringer, selv om man har bekendtgjort, at bestemte personer må anses for valgt. Det vil være ganske få ændringer, der er tale om, og i øvrigt indtræder der jo, som vi har set ved dette valg, også ændringer efter, at valgbrevene er udsendt. Vi så ved valget i 1981, at valghandlingen i østre storkreds for vores eget partis vedkommende gav anledning til vanskeligheder langt hen på foråret. Det er ikke meningen med dette forslag at få sat en stopper for eventuelle ændringer, men at få skabt den størst mulige beskyttelse af de mennesker, som er valgt ind i folketinget.

Vi vil derfor konstruktivt gå ind i et udvalgsarbejde om VS' forslag og håber, at vi dermed kan få løst nogle af de problemer, som i det mindste i befolkningens øjne må tage sig noget mærkværdige ud.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil naturligvis gerne medvirke til, at der skabes størst mulig klarhed, så det ikke overlades til en øjeblikkelig fortolkning, hvornår immunitet indtræder ved valg til folketinget, men vi tror ikke på, at VS' forslag er den rigtige vej. Jeg tror bestemt ikke på, at man på andendagen definitivt kan fastlægge, at valget er klaret; som vi så ved optællingen sidst, kan der ske så meget under en godkendelsesprocedure ved et valg, at det vil være meget svært allerede på andendagen at sige noget definitivt om, hvem der er valgt. Når forslagsstillerne går så vidt som til at sige, at folk er valgt efter den første optælling, ser de fuldstændigt bort fra, at der kunne være straffefanger, som var valgt til folketinget, personer, som var sat i fængsel for at beskytte samfundet. Hvad vil